پروژهٔ امتیازی درس سیگنالها و سیستمها

نگار موقتیان، ۹۸۳۱۰۶۲

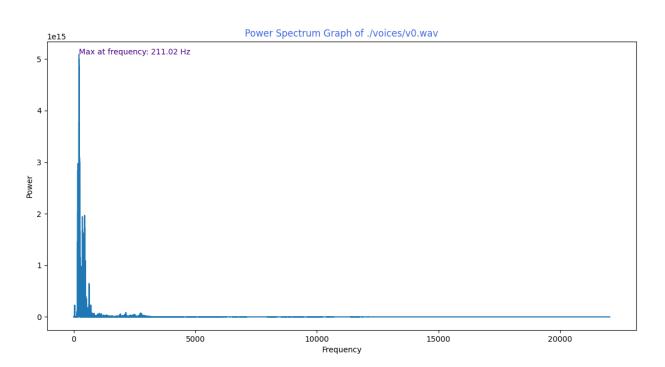
بخش اول – تشخیص صدا

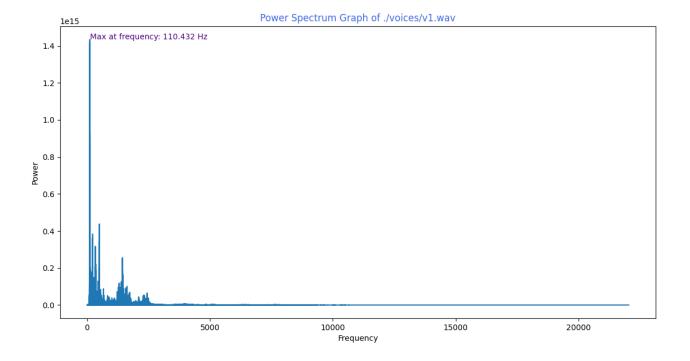
١.

میدانیم اکثر سیگنالها را با استفاده از تبدیل فوریه میتوان به صورت جمعی از توابع سینوسی نوشت و میتوان این توابع سینوسی را اجزاء تشکیل دهندهٔ سیگنال دانست. همچنین میدانیم تبدیل فوریهٔ هر سیگنال یک تابع یکتاست، بنابراین با بردن سیگنال به حوزهٔ زمان در حقیقت دادهٔ یکسانی را از دو دید متفاوت بررسی میکنیم. بنابراین در تبدیل فوریه برای تجزیه و تحلیل طیفی، به جای تحلیل مستقیم سیگنال این اجزاء سازنده و نسبت آنها با استفاده از تبدیل فوریه و در حوزهٔ فرکانس بررسی میشوند. از این طریق میتوان به اطلاعاتی دست یافت که استخراج آنها در حوزهٔ زمان دشوار است.

۲.

شکلهای زیر نمودار power spectrum مربوط به یکی از صداهای زن و یکی از صداهای مرد را نشان میدهند.

همانطور که در این دو شکل مشاهده می شود، فرکانسی که به ازای آن توان مقدار ماکسیمم را دارد در صدای زنان (شکل اول – ۲۱۱ هرتز) از صدای مردان (شکل دوم – ۱۱۰ هرتز) به طور معمول بیشتر است. بنابراین از این طریق و با استفاده از تحلیل طیفی می توان میان صدای مردان و زنان تفکیک قائل شد.

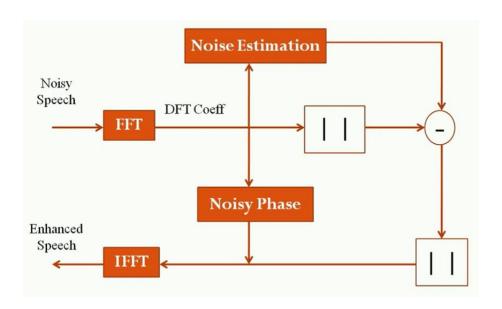
۳.

برای بهینهسازی زمان اجرا و کاهش پیچیدگیهای این تابع می توان بازهٔ فرکانسی مورد بررسی را محدود کرد. همانطور که در دستور کار نیز اشاره شده صدای معمول انسان میان ۵۰ تا ۳۰۰ هرتز متغیر است، بنابراین برای تشخیص جنسیت صدا نیازی نیست که طیف فرکانسیای به گستردگی شکل بالا را بررسی کرده و تبدیل فوریهٔ تابع را به ازای تمام این بازه محاسبه کنیم. بلکه کافیست برای مثال فرکانسهایی میان ۰ تا ۴۰۰ را مورد بررسی قرار دهیم.

همچنین برای افزایش دقت این برنامه می توان از یکسری دادهٔ training استفاده کرد که از پیش برچسبگذاری شدهاند و از این طریق می توان بازهای که برای صدای مردان و زنان مشخص شده را دقیق تر کرد.

١.

Spectral subtraction روشی برای بازیابی توان و یا اندازهٔ یک سیگنال نویزدار در حوزهٔ فرکانس است. برای این کار ابتدا تخمینی از میانگین نویز زده شده و سپس این مقدار از سیگنال نویزدار کم میشود. روند کلی این روش در شکل زیر آمدهاست.

در ابتدا از سیگنال نویزدار تبدیل فوریه گرفته شده و اندازه و فاز آن جدا می شود. از طرف دیگر تخمینی از میانگین تبدیل فوریهٔ نویز نیز زده می شود (در این روش فرض می شود نویز یکنواخت بوده و تبدیل فوریهٔ آن در بازه های مورد بررسی تغییر زیادی ندارد). حال در صورتی که هدف ما بازیابی توان سیگنال باشد مربع میانگین نویز از مربع اندازهٔ تبدیل فوریهٔ سیگنال کم شده و از آن جذر گرفته می شود و اگر هدف بازیابی اندازهٔ سیگنال باشد می اندازهٔ تبدیل فوریهٔ سیگنال کم می شود (در برنامهٔ نوشته شده از روش دوم استفاده شده است). در نهایت نیز فازی که از سیگنال نویزدار بدست آورده بودیم در این اندازه ضرب می شود و با گرفتن تبدیل فوریه می شود.

الگوریتم پیادهسازی شده به طور کلی مانند توضیحات قسمت قبل است. در پیادهسازی این الگوریتم به جای کل از STFT استفاده شدهاست. این تبدیل نوعی از تبدیل فوریه است که در آن به جای گرفتن تبدیل فوریه از کل سیگنال، سیگنال به بازهها یا پنجرههایی (که با یکدیگر همپوشانی دارند) تقسیم شده و تبدیل فوریه در هر یک از این قسمتها محاسبه و بررسی می شود. STFT به طور معمول در تحلیل سیگنالهای صوتی استفاده می شود، زیرا در این سیگنالها تغییرات زیادی در کل طول سیگنال داریم و لذا تبدیل فوریه را در بازههای کوچکتری بررسی می کنیم.

در برنامهٔ نوشته شده این تبدیل با اندازهٔ پنجرهٔ برابر با 30×10^{-3} و همپوشانی برابر با 50% از طریق تابع audio_to_frames

پس از آن با استفاده از تابع estimate noise میانگین نویز سیگنال در هر پنجره تخمین زده میشود. در این تابع بر روی سیگنال پیمایش شده و نویز هر پنجره طبق رابطهٔ زیر از روی میزان نویز پنجرههای قبلی محاسبه میشود. $y[n] = (1-\infty)x[n] + \infty \ y[n-1]$

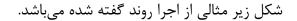
که در آن y[n] مقدار تخمین زده شده و x[n] خروجی بدست آمده از قسمت (با اعمال STFT) قبل است.

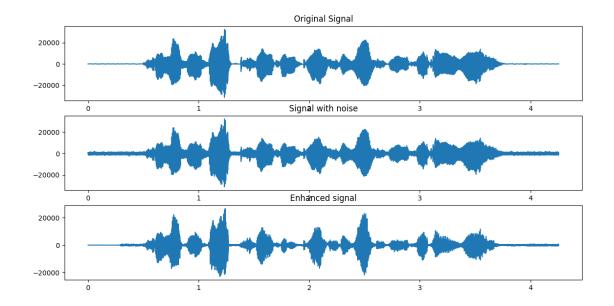
همچنین برای بدست آوردن مقدار آلفا در هر مرحله از رابطهٔ زیر استفاده می شود.

$$\propto (k) = \frac{1}{1 + e^{-a(\gamma(k) - T)}}$$

که در آن a برابر با ۲۵ و T برابر با ۱٫۵ در نظر گرفته شده و گاما حاصل تقسیم مربع اندازهٔ سیگنال نویزدار در هر مرحله بر روی مربع میانگین اندازهٔ نویز تخمین زده شده در چند (در اینجا ۲۰) فریم قبلی است. همچنین مقدار نویز تخمین زده شده در τ فریم اول برابر با اندازهٔ خود سیگنال قرار داده می شوند (فرض می شود که در ابتدای صوت تنها نویز داریم و شخص سکوت کرده است).

پس از تخمین نویز در تابع spectral_subtraction مراحلی که در سوال ۱ توضیح داده شده بود طی شده و در نهایت با استفاده از تابع frames_to_audio توسط STFT معکوس به حوزهٔ زمان برگردانده می شود.

همانطور که مشاهده می شود نویزها در شکل سوم کاهش داده شدهاند. در چند فریم اول مقدار نویز برابر با مقدار خود سیگنال نویزدار قرار داده شده بود، لذا در ابتدای سیگنال خروجی هیچ نویزی نداریم. اما پس از آن مقدار نویز تخمین زده می شود و هنوز مقداری نویز داریم.

این روش برای نویزهایی با SNR ها مختلف کار می کند اما در صورتی که مقدار نویز بالا باشد به دلیل اینکه آن را تخمین میزنیم ممکن است شکل سیگنال اصلی پس از حذف نویز تغییر زیادی بکند و صدای فرد کیفیت اولیه را نداشته باشد.